

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] liceat conficere corpus sine sanguine? 12

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

ceptum fuit, ut Christum in sua domo reciperet.

Ad secundum dicendum, quod hoc sacramentum dicitur non esse necessitatis, sicut baptizatus: quantum ad pueros, quibus potest esse salus sine hoc sacramento, non autem sine sacramento baptismi: quantum vero ad adultos, utrumque est necessitatis.

Ad tertium dicendum, quod peccatores magnum detrimentum patiuntur ex hoc, quod repelluntur à perceptione huius sacramenti: unde per hoc non sunt melioris conditionis. Et licet in peccatis permanentes non excusentur propter hoc à transgressione præcepti: poenitentes tamen, qui, ut Innoc. dicit*, secundum consilium sacerdotis abstinēt, excusantur.

ARTIC. XII.

489 *Utrum liceat sumere corpus Christi sine sanguine?*

*inf. q. 8. 2. a. 4. et 4. d. 12. q. 3. a. 1. q. 2. * de cons. d. 2. c. cōperimus.*
AD duodecimum sic proceditur. Videtur, quod non liceat sumere corpus Christi sine sanguine. Dicit enim Gelasius Papa*, & habetur de consecr. dist. 2. Comperimus, quod quidam sumpta tantummodo corporis sacri portione, à calice sacra-
 ti cruoris abstinēt: qui proculdubio, quoniam nescio qua superstitione docentur astringi, aut integra sacramenta percipiāt, aut ab integris arceantur. Non ergo licet sumere corpus Christi sine eius sanguine.

** q. 74. a. 2. c. 76. art. 2. ad arg. 1. loc. cit. in arg. 1.*
 ¶ 2 Præterea, Ad perfectionem huius sacramenti concurrit & manducatio corporis, & potatio sanguinis: ut supra habitum est*. Si ergo sumatur corpus sine sanguine, erit sacramentum imperfectum, quod ad sacrilegium pertinere videtur. Unde ibidem Gelasius* subdit. Quia diuisio vnius eiusdemque mysterij sine grandi sacrilegio provenire non potest.

q. 74. a. 1. et 76. a. 2. ad 1. q. 76. a. 2. ad 1.
 ¶ 3 Præterea, Hoc sacramentum celebratur in memoriam dominicæ passionis, ut supra dictum est* & sumitur pro animæ salute. Sed passio Christi magis exprimitur in sanguine, quam in corpore: sanguis etiam pro salute animæ offertur, ut supra habitum est*. Potius ergo esset abstinendum à sumptione corporis, quam à sumptione sanguinis. Ergo accedentes

dentes ad hoc sacramentum, non debent sumere corpus Christi sine eius sanguine.

SED contra est multarum ecclesiarum usus: in quibus populo communicanti datur corpus Christi sumendum, non autem sanguis.

RESPONDEO dicendum, quod circa usum huius sacramenti duo possunt considerari. Vnum ex parte ipsius sacramenti: aliud ex parte sumentium. Ex parte quidem ipsius sacramenti conuenit, quod verumque sumatur, scilicet & corpus & sanguis: quia in utroque consistit perfectio sacramenti. Et ideo quia ad sacerdotem pertinet hoc sacramentum consecrare & perficere, nullo modo debet corpus Christi sumere sine sanguine. Ex parte autem sumentium requiritur summa reuerentia, & cautela, ne aliquid accidat quod vergat ad iniuriã tanti mysterij. Quod præcipue posset accidere in sanguinis sumptione: qui quidem si incaute sumeretur, de facili posset effundi. Et quia creuit multitudo populi Christiani, in qua continentur senes & iuuenes & paruuli, quorum quidam non sunt tantæ discretionis, vt cautelam debitam circa usum huius sacramenti adhibeant: ideo prouide in quibusdam ecclesijs obseruatur, vt populo sanguis sumendus non detur, sed solum a sacerdote sumatur.

Ad primum ergo dicendum, quod Gelasius loquitur quantum ad sacerdotes: qui sicut totum consecrant sacramentum, ita etiam toti communicare debent. Vt enim legitur in Concilio Tolerano*, Quale erit sacrificium, cui nec ipse sacrificans particeps esse dignoscitur?

Ad secundum dicendum, quod perfectio huius sacramenti non est in usu fidelium, sed in consecratione materiæ. Et ideo nihil derogat perfectioni huius sacramenti, si populusumat corpus sine sanguine, dummodo sacerdos consecransumat utrumque.

Ad tertium dicendum, quod representatio Dominicæ passionis agitur in ipsa consecratione huius sacramenti,

C c 4

*Cœc. Tol.
12. c. 5. de
conf. d. 2.
c. relatū.*

menti, in qua non debet corpus sine sanguine consecrari. Potest autem à populo corpus sine sanguine sumi. Nec exinde sequitur aliquod detrimentum: quia sacerdos in persona omnium sanguinem offert, & sumit: & sub vtraque specie totus Christus continetur, vt supra habitum est*.

q.76. a 2

QVÆST. LXXXI.

De modo quo Christus usus est hoc sacramento, in quatuor articulos diuisa.

Deinde considerandum est de usu huius sacramenti, quo Christus usus est in prima sui institutione.

¶ Et circa hoc quærentur quatuor.

¶ Primo, vtrum Christus sumpserit suum corpus & sanguinem?

¶ Secundo, vtrum Iudæ dederit?

¶ Tertio, quale corpus sumpserit aut dederit, vtrum scilicet passibile, vel impassibile?

¶ Quarto, quomodo se habuisset Christus sub hoc sacramento, si fuisset in triduo mortis reseruatum, aut consecratum.

ARTIC. I.

Vtrum Christus sumpserit suum corpus & sanguinem?

490

inf. q. 84.

a 7. ad 4

et 4. d. 11

q. 3. a. 1.

AD primum sic proceditur. Videtur, quod Christus non sumpserit corpus suum & sanguinem. Non enim de factis Christi & dictis afferri debet, quod auctoritate sacre scripturæ non traditur. Sed in Euangelijs non habetur, quod Christus corpus suum manducauerit, aut sanguinem suum biberit. Non ergo est hoc afferendum.

¶ 2 Præterea, nihil potest esse in seipso, nisi forte ratione partium, prout scilicet, vna pars eius est in alia, vt habetur 4. * Phys. Sed illud quod manducatur & bibitur, est in manducante & bibente. Cum igitur totus Christus sit sub vtraque specie sacramenti, videtur impossibile fuisse, quod ipse sumpserit hoc sacramentum.

1.4. text

34 10.2.

¶ 3 Præ-